

POSSIBLE INTRODUCCIÓ A UN EPITALAMI

Bodes d'uns amics, a Sinera
Durant el llarg estiu hem vist cremar molts boscos
al nostre vell país tan desarbrat.
Quan tramuntava el sol, de l'incendi del vespre
s'alçaven foc que lentament obrien
les amples portes de la desolació de la nit.
Ronden garbí o migjorn: sempre, sempre
el sec alè del vent damunt els camps.
L'eixut estroncà dolls, arrasava collites,
endinsa en el record fressa de pluja
per vinyes i rials, camí de mar.
Però segueix, tristesa enllà, el designi de vida,
car fou escrit que l'amor venceria la mort.
Ara un home i una dona joves resolien casar-se,
i nosaltres acollim somrients el coratge
dels qui confien que hi haurà demà.

Esriu, Salvador. "Possible introducció a un epitalami" . *Obres completes. Poesia*, 2. Edicions 62, Barcelona, 1987.